

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0018/2011

1.2.2011

***

ПРЕПОРЪКА

относно проекторешението на Съвета относно сключването на Споразумение между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Южна Африка, от друга страна, за изменение на Споразумението за търговия, развитие и сътрудничество (10297/2010 – С7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))

Комисия по развитие

Докладчик: Eva Joly

Légende des signes utilisés

- * Procédure de consultation
- *** Procédure d'approbation
- ***I Procédure législative ordinaire (première lecture)
- ***II Procédure législative ordinaire (deuxième lecture)
- ***III Procédure législative ordinaire (troisième lecture)

(La procédure indiquée est fondée sur la base juridique proposée par le projet d'acte.)

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ .4	
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....5	5
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ 11	11
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ 13	13

ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно проекторешението на Съвета относно сключването на Споразумение между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Южна Африка, от друга страна, за изменение на Споразумението за търговия, развитие и сътрудничество (10297/2010 – С7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета (10297/2010),
  - като взе предвид проекта на споразумение между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Южна Африка, от друга страна, за изменение на Споразумението за търговия, развитие и сътрудничество (7437/2008).
  - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 217 и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз (С7-0190/2010),
  - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 8 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по развитие и становището на комисията по международна търговия (А7-0018/2010),
1. дава своето одобрение за сключване на споразумението;
  2. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки и на Република Южна Африка.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Предистория и процедура

Изготвянето на споразумението, за което Парламентът е сезиран с оглед неговото одобрение, беше сравнително дълго, а следваната процедура – доста сложна

Първото Споразумение за търговия, развитие и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Южна Африка, от друга страна, беше подписано в Претория на 11 октомври 1999 г. и влезе в сила на 1 май 2004 г за неопределен срок¹.

По силата на членове 18 и 103 от това споразумение, които въвеждаха клауза за преразглеждане (наричана при все това „за разглеждане“ в член 103), споразумението трябваше да бъде преразгледано („разгледано“) пет години след неговото влизане в сила. Основните линии на това преразглеждане бяха разработени съвместно от двете страни на 7 ноември 2005 г. на заседание на Съвета за сътрудничество, който е смесеният орган, учреден от страните, с оглед вземане на решения по въпросите, обхванати от споразумението. Комисията предложи впоследствие мандат за преговори (юни 2006 г.). Съветът предостави на Комисията не един, а два мандата за преговори (ноември 2006 г.): единият от тях се отнасяше до промяната на споразумението въз основа на член 106, параграф първи (клауза за промяна) от него, който позволява на Съвета за сътрудничество да взема решения относно всяко предложение за промяна, представено от която и да е от страните по споразумението; другият мандат позволяваше започването на двустранни преговори за преразглеждане на разпоредбите от споразумението относно неговото политическо измерение, както и въпросите, свързани с правосъдие, свобода и сигурност.

Двете страни се споразумяха, при все това, по време на двойните преговори, които последваха, от съображения за последователност да прекратят първите преговори –и следователно процедурата за промяна, която се явяваше сравнително по-гъвкава, в полза на вторите, касаещи преразглеждането на споразумението: по този начин резултатът щеше да бъде не две нови споразумения, а само едно ново споразумение за преразглеждане на първоначалното споразумение от 1999 г. Преговорите относно въпросното споразумение бяха поети от Комисията въз основа на двойните насоки за преговори на Съвета, като бяха консултирани двете работни групи, упълномощени от последния да съдействат на Комисията за тази задача, а именно работната група „АКТБ“ и работната група „Африка“.

Преговорите относно търговската област и свързаните с нея въпроси (съответно, дялове II и III от споразумението от 1999 г.) бяха прекратени в очакване на резултатите от преговорите по Споразумението за икономическо партньорство (СИП) с Южна Африка. В митническата област, при все това, следва да се отбележи също така, че през февруари 2010 г. Комисията прие отделно предложение (СОМ(2010)0057) за позиция на Съюза в рамките на Съвета за сътрудничество относно митническите тарифи, приложени към споразумението от 1999 г., които да бъдат прилагани от Южна Африка,

така че да бъдат изравнени с тези, определени от временното СИП, които са приложими за останалите държави-членки на Южноафриканския митнически съюз.

Резултати от преговорите

Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Южна Африка, от друга страна, за изменение на горепосоченото Споразумение за търговия, развитие и сътрудничество беше в крайна сметка подписано в Клейнмонд (Южна Африка) на 11 септември 2009 г. (вследствие решение на Съвета от 1 април 2008 г. относно подписването на преразгледаното споразумение¹).

Последици от Договора от Лисабон и одобрение от Парламента

След влизането в сила на Договора от Лисабон, не Европейската общност, а Европейският съюз е този, който трябва официално да одобри споразумението: решението на Съвета цели следователно не само да одобри споразумението от името на Европейския съюз, но също така да уведоми официално южноафриканската страна, че считано от 1 декември 2009 г., Европейският съюз, който замести Европейската общност, упражнява всички права и поема всички задължения на Европейската общност, и по-специално произтичащите от настоящото споразумение. Разпоредбите на преразгледаното през 2009 г. споразумение предвиждат, че страните се уведомяват взаимно за осъществяването на процедурите по одобрение и че преразгледаното споразумение влиза в сила през месеца, следващ месеца, в който е извършено уведомлението.

От техническа гледна точка, това споразумение е споразумение за асоцииране по смисъла на член 217 от Договора за функционирането на Европейския съюз; съгласно член 218, параграф 6 от същия договор подобно споразумение може да бъде сключено (с решение на Съвета) едва след одобрение от Парламента.

От Договора (по-специално член 218 от него), както и от регламента (по-специално членове 81 и 90) произтича, че не е допустимо никакво изменение на текста на споразумението и че компетентната комисия (в случая, комисията по развитие) трябва единствено да се произнесе, за да препоръча на пленарния състав приемането или отхвърлянето на споразумението (като пленарният състав на Парламента трябва от своя страна да се произнесе с едно гласуване с мнозинството от подадените гласове).

Съдържание на споразумението

Първоначалното споразумение, подписано в Претория през 1999 г., цели да укрепи двустранното сътрудничество в поредица от области; то преследва няколко цели: укрепване на двустранния диалог, оказване на подкрепа на Южна Африка в процеса на икономически и социален преход, насърчаване на регионалното развитие и икономическата интеграция на страната в южноафриканския регион и световната икономика, както и разширяване и либерализиране на двустранния обмен на стоки, услуги и капитали. Споразумението установява също така редовен политически диалог по въпроси от общ интерес, както на двустранно равнище, така и на регионално (в рамките на диалога, който ЕС провежда с южноафриканските държави, както и с

групата държави от АКТБ). От над стотината члена на споразумението (а по-точно 109) едва двадесетина (членове 65 до 82) се отнасят конкретно за сътрудничеството за развитие, като към тях се добавят 4 члена относно финансирането на общото сътрудничество. Не би трябвало следователно да се крие, че въпреки наименованието си споразумението прилича повече на икономическо споразумение и споразумение за свободна търговия, отколкото на споразумение за сътрудничество за развитието. Като става въпрос обаче за сътрудничеството за развитие, основната част от помощта, която предоставяме в Южна Африка, се финансира от бюджета на Съюза чрез Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСП или DCI на английски език). ИСП за периода 2007-2013 г. покрива бюджет от 980 милиона евро за Южна Африка; примерната национална програма за същия период посочва две приоритетни области за нашето сътрудничество за развитие по отношение на Южна Африка: от една страна, създаването на работни места в неформалната икономика и интегрирането на тези работни места във формалната икономика; от друга страна, създаването на инфраструктури с оглед на предоставянето на основни услуги в областта на социалната сигурност, както и с оглед на социалното сближаване; същата тази програма подчертава основната роля на децентрализирането на нашето сътрудничество, което предполага силно участие на гражданското общество в процеса на развитие. Други разпоредби от споразумението засягат, освен икономическото сътрудничество (което само по себе си е предмет на цял дял от споразумението – дял IV), поредица от много важни области на сътрудничество, свързани с развитието, като: социално сътрудничество, въз основа на организиран диалог по отношение, по-специално, на свободата на сдруженията, правата на работниците, правата на децата, равенството между половете, борбата срещу насилието срещу жените; сътрудничеството в областта на околната среда, по-специално по отношение на изменението на климата; сътрудничеството в областта на културата; сътрудничеството в областта на борбата срещу наркотиците и прането на пари; сътрудничеството в областта на здравеопазването, и по-специално борбата срещу СПИН.

Споразумението, в качеството си на споразумение за сътрудничество, установява също така обща институционална структура чрез създаването, като беше посочено по-горе, на Съвет за сътрудничество.

Преразгледаното споразумение, подписано през 2009 г. в Клейнмонд, Южна Африка, въвежда определен брой интересни изменения в първоначалното споразумение, по-специално следните изменения, засягащи развитието: разоръжаването става основен елемент от споразумението – по-точно, на същото основание като демократичните принципи, правата на човека и принципите на правовата държава, сътрудничеството по въпросите на разоръжаването и неразпространението на оръжията за масово унищожение се превръща в основен елемент от споразумението; въвежда се принципът за ефективност на помощта като цел на сътрудничеството за развитие, както и се дава приоритет на операциите, допринасящи по-специално, в рамките на борбата срещу бедността, за изпълнението на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР); освен това е добавен специален член относно ЦХР, за да припомни ангажимента, поет от страните по споразумението, да постигнат тези цели до 2015 г.; акцентира се върху необходимостта от определяне на приоритетните области на нашето сътрудничество за развитие в многогодишните програмни документи, съвместно приемани от двете страни по споразумението, включително в съвместните документи, приемани от

държавите-членки на Съюза, в съответствие с инструментите за сътрудничество на Съюза; недържавните участници са утвърждавани в качеството им на такива (на мястото на предишните „неправителствени организации“) като партньори в сътрудничеството, отговарящи на критериите за финансова и техническа помощ.

Необходимо е също така да се отчете добавянето на седем нови члена, отговарящи на същия брой нови области, със сравнително ясно очертани граници, на нашето сътрудничество с Южна Африка: борба срещу оръжията за масово унищожение и средствата за тяхното разпространение, посредством подписването и спазването на международните инструменти в тази област, която също се превръща в предмет на редовен политически диалог; борба срещу тероризма; борба срещу прането на пари, финансирането на тероризма и срещу организираната престъпност; борба срещу производството на т.нар. „леки стрелкови и малокалибрени оръжия“ и срещу търговията с тях и натрупването им; предотвратяване на действия от страна на наемници; безрезервна подкрепа за Международния наказателен съд и неговата работа за прекратяване на безнаказаността и спазването на международното право; необходимост от провеждането занапред също така на задълбочен политически диалог относно сътрудничеството в областта на миграцията (това сътрудничество е предмет на специален и доста подробен член) и по-специално, в тази рамка, относно връзката между сътрудничество и развитие (което обхваща, без да се изчерпва с това: стратегиите за намаляване на бедността, подобряване на условията на живот и труд и създаване на работни места; участието на мигрантите в развитието на тяхната страна на произход; сътрудничество за увеличаване на капацитета, по-специално в здравния и образователния сектор, за компенсиране на отрицателните последици за устойчивото развитие в Южна Африка вследствие на изтичането на мозъци; законосъобразни, бързи и евтини начини за парични преводи в страната, изпращани от лицата, напуснали тази страна).

Разширяването на нашето сътрудничество с тези многобройни нови области е безспорна заслуга, от гледна точка на развитието на Южна Африка, на преразгледаното споразумение и това разширяване, предвидено просто като възможност в първоначалното споразумение от 1999 г., беше от друга страна желано от двете страни (тъй като те постигнаха съгласие относно съвместния план за действие, прилагащ стратегическото партньорство между Южна Африка и Европейския съюз). Докладчикът би запазил обаче нюансирано становище относно преразгледаното споразумение, чиито общи философия и структура, както и съответното значение на отделните дялове, изглежда все още изхождат преди всичко от съображения от търговски, икономически и свързан със свободната търговия характер, в ущърб, може би, на подхода към развитие, който тя би желала да е още по-енергичен и хоризонтален, въпреки че изразява задоволството си от новите разпоредби относно развитието, включени в преразгледаното споразумение, по-специално отнасящите се до борбата с бедността, ефективността на помощта, ЦХР или връзката между миграция и развитие.

Препоръки на докладчика

Предвид гореказаното, докладчикът предлага комисията по развитие да препоръча на Парламента да одобри сключването на споразумението и изразява желанието си новите разпоредби на споразумението, свързани с развитието, както

и новите сътрудничества, които то предвижда, да бъдат цялостно прилагани и да бъдат предмет, на етапа на изпълнение на споразумението, на внимателен контрол в светлината на член 208 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тоест при спазване на целите на Съюза по отношение на сътрудничеството за развитие, цели, които Съюзът трябва да отчита при прилагането на всички тези политики, които биха могли да засегнат развиващите се страни, като основната от тези цели е намаляването и, като крайна цел, изкореняването на бедността.

17.1.2011

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

на вниманието на комисията по развитие

относно проекторешението на Съвета за сключване на Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Република Южна Африка, от друга страна, за изменение на Споразумението за търговия, развитие и сътрудничество (10297/2010 – С7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))

Докладчик по становище: Niccolò Rinaldi

КРАТКА ОБОСНОВКА

Търговските отношение и сътрудничеството за развитите между Южна Африка и Европейският съюз са уредени със Споразумението за търговия, развитие и сътрудничество (СТРС), подписано през октомври 1999 г. СТРС беше частично приложено през 2000 г., а пълното му прилагане започна през май 2004 г. преди създаването на комисията по международна търговия.

Съответно първоначалното СТРС с Южна Африка беше от компетентността на комисията по развитие. По време на последния законодателен мандат комисията по развитие беше водеща за докладите относно два допълнителни протокола, необходимостта от които беше породена от присъединяването на нови държави-членки.

СТРС е всеобхватно споразумение, с което се установява „зона на свободна търговия“. В него се уреждат предимно въпроси, свързани с движението на стоки, но се съдържат и разпоредби относно предоставянето на услуги и инвестициите, както и други въпроси като обществени поръчки, политика в областта на конкуренцията и права върху интелектуална собственост. Търговските разпоредби са допълнени с обширен пакет за помощ за развитие.

Целта на СТРС е да осигури по-добър достъп на Южна Африка до пазара на ЕС и достъп на Съюза до южноафриканския пазар. В края на преходния период на СТРС, около 95% от южноафриканския износ за ЕС ще бъде изцяло либерализиран, докато повечето от останалите продукти ще се ползват от благоприятни тарифни преференции

съгласно Общата система за преференции.

Някои продукти са изключени от СТРС, а други са само частично либерализирани като целта е да се защитят уязвими сектори и на двете страни по споразумението. При ЕС това са предимно селскостопанските продукти, докато при Южна Африка става дума предимно за промишлени стоки и по-специално продукти за моторни превозни средства и някои стоки, произвеждани от текстилната промишленост.

Споразумението определя подробен набор от правила за произход и съдържа двустранна предпазна клауза за продукти, които е установено, че причиняват или заплашват да предизвикат сериозни вреди на промишлеността на другата страна по споразумението.

СТРС включва разпоредби, чиято цел е да се избегнат антиконкурентни практики, и признава необходимостта да се осигури подходяща защита на правата върху интелектуална собственост. Още повече че СТРС предвижда тясно сътрудничество в широк спектър от области, свързани с търговията, включително митническите услуги, свободното движение на услуги и капитали и хармонизиране на правила и стандарти.

От влизането в сила на СТРС търговията със стоки на ЕС с Южна Африка бележи трайно увеличение. ЕС е най-важният търговски партньор на Южна Африка: през 2009 г. за ЕС е предначен 34% от целия износ на Южна Африка и същевременно 35% от целия внос на Южна Африка идва от Съюза.

Въпреки световната икономическа криза през същата тази година, размерът на износа на Южна Африка за ЕС възлиза на 14,96 милиарда евро, а вносите на Южна Африка от ЕС достига 16,1 милиард евро.

В СТРС е предвидена и процедура за извършване на преглед на споразумението. В съответствие с членове 18 и 103 от СТРС, които призовават за преглед на споразумението в рамките на пет години след влизането му в сила, през 2004 г. беше извършен средносрочен преглед, след който страните решиха да преразгледат клаузите на споразумението.

На заседанието си на 7 ноември 2005 г. Съвместният съвет за сътрудничество определи общите насоки за бъдещото преразглеждане на СТРС, включващи по-нататъшно либерализиране на търговията, малки изменения в дела за сътрудничество за развитие, осъвременяване на формулировката на няколко клаузи относно икономическото сътрудничество и сътрудничеството в други области и добавянето на нови разпоредби по въпроси като тероризма, Международния наказателен съд, оръжията за масово унищожаване, наемните войници и малките оръжия.

Изменението не съдържа важни аспекти, отнасящи се до търговията, тъй като преразглеждането на разпоредбите за търговията и свързаните с търговията въпроси беше спряно в очакване на изхода от преговорите по Споразумението за икономическо партньорство.

Докладчикът би желал да подчертае важността на отношенията между Южна Африка и ЕС и последствията за Южна Африка, ако преразгледаното СТРС не бъде ратифицирано или ако ратифицирането се забави.

Всъщност СТРС е от изключителна полза за Южна Африка. Южна Африка и ЕС се ангажираха със Стратегическо партньорство през 2007 г., което е политически план, придружаващ СТРС.

В различни сектори като например наука и технологии, бяха създадени успешни форуми за сътрудничество на равнище висши служители, с целта да се осъществяват и други форуми в допълнителни сектори като митническото сътрудничество и образованието.

Докладчикът насърчава Южна Африка, за да може да осигурява основни лекарствени продукти на достъпни цени, да се възползва от залегналите в споразумението „ТРИПС“ възможности за гъвкавост като задължителните лицензии и механизмът, предвиден в член 30 от същото споразумение, и настоява ЕС да не договаря допълнителни фармакологични разпоредби извън споразумението „ТРИПС“, които засягат общественото здраве и достъпа до лекарствени продукти, като например изключителност на данните, удължаване на действието на патентите и ограничаване на основанията за предоставяне на задължителните лицензии.

ЕС е важен стратегически и търговски партньор на Южна Африка като приблизително една трета от търговията на Южна Африка е с ЕС Южна Африка понастоящем също така е един от едва деветте (включително Бразилия, Индия и Китай) стратегически партньори на ЕС и единствената африканска държава към момента, която е подписала Споразумение за стратегическо партньорство с ЕС.

Докладчикът би желал също така да подчертае, че в преразгледаните части на СТРС няма елементи, които да порождаат противоречия и които биха оправдали отлагане на ратифицирането.

Южна Африка също така ще бъде изправена пред различни разходи, свързани с пропуснати възможности, ако споразумението не бъде ратифицирано или ако ратифицирането се отложи за неопределен период от време. Не само че отлагането може да наруши настоящото сътрудничество между Южна Африка и ЕС, но ако изменението на споразумението изобщо не бъде ратифицирано може да се стигне до загуба на потенциално по-ползотворно и по-задълбочено сътрудничество между двамата партньори.

*****

Комисията по международна търговия приканва водещата комисия по развитие да предложи на Парламента да даде своето одобрение.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	17.1.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 22 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	William (The Earl of) Dartmouth, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Bernd Lange, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Cristiana Muscardini, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Josefa Andrés Barea, Francesca Balzani, Catherine Bearder, José Bové, Salvatore Iacolino, Syed Kamall, Jarosław Leszek Wałęsa
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Elie Hoarau, Marietje Schaake

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.1.2011
Резултат от окончателното гласуване	+: 27 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Martin Kastler, Wolf Klinz, Csaba Óry, Patrizia Toia